

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 539/05
19.10.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Предрага Глигоријевића, Мирослава Цветковића, Драгана Јоцића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником суда Зораном Поповићем, записничарем, у кривичном предмету оптуженог **АА и др.**, због кривичног дела тежак случај разбојништва из члана 169. став 1. у вези члана 168. став 2. и 1. Кривичног закона Републике Србије и др., решавајући о жалбама оптужених ББ и ВВ, њихових бранилаца и бранилаца оптужених АА и ГГ, изјављеним против пресуде Окружног суда у Новом Саду К.130/04 од 28.10.2004. године, на седници већа одржаној, у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку, у присуству оптужених ББ, ВВ, ГГ и њихових бранилаца, дана 19.10.2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Жалбе оптужених **ББ, ВВ**, њихових бранилаца и браниоца оптуженог **ГГ**, се делимично **УВАЖАВАЈУ** и пресуда Окружног суда у Новом Саду К.130/04 од 28.10.2004. године, **ПРЕИНАЧАВА**, само у погледу одлука о казнама, тако, што Врховни суд, применом члана 42. и 43. Основног кривичног закона, оптуженом **ББ**, за кривично дело тешког случаја разбојништва из члана 169. став 1. у вези члана 168. став 2. и 1. Кривичног закона Републике Србије, утврђује казну затвора у трајању, од 6 (шест) година и 6 (шест) месеци и за кривично дело неовлашћеног ношења ватреног оружја из члана 33. став 1. Закона о оружју и муницији Републике Србије, казну затвора у трајању, од 8 (осам) месеци, а оптуженом **ВВ**, за кривично дело тешког случаја разбојништва из члана 169. став 1. у вези члана 168. став 2. и 1. Кривичног закона Републике Србије, казну затвора у трајању, од 6 (шест) година и за кривично дело неовлашћеног држања и ношења ватреног оружја, експлозивних материја и муниције из члана 33. став 3. у вези става 2. и 1. Закона о оружју и муницији Републике Србије, узима као утврђену казну затвора у трајању, од 3 (три) године и за кривично дело неовлашћеног држања опојних дрога из члана 245. став 3. Основног кривичног закона, казну затвора у трајању, од 6 (шест) месеци, па их **ОСУЂУЈЕ**, применом члана 48. Основног кривичног закона, на јединствене казне затвора и то: оптуженог **ББ**, у трајању, од 7 (седам) година и оптуженог **ВВ**, у трајању, од 8 (осам) година, а оптуженог **ГГ**, због кривичног дела прикривања из члана 184. став 1. Кривичног закона Републике Србије, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, на казну затвора у трајању, од 6 (шест) месеци, у које казне се оптуженима урачунава време проведено у притвору и то: **ББ и ВВ**, од 30.10.2003. године, а оптуженом ГГ, од 30.10. до 30.12.2003. године.

II Жалбе бранилаца оптуженог **АА** и у преосталом делу жалбе оптуженог **ББ** и његовог браниоца се **ОДБИЈАЈУ**, као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Наведеном пресудом, оглашени су кривим и то:

-оптужени **АА**, због кривичног дела из члана 169. став 1. у вези члана 168. став 2. у вези става 1. КЗ РС, за које му је утврђена казна затвора у трајању, од десет година и кривичног дела из члана 33. став 3. у вези става 2. и 1. ЗООМ, за које му је утврђена казна затвора у трајању, од три године, па је осуђен, на јединствену казну затвора у трајању, од дванаест година;

-оптужени **ББ**, због кривичног дела из члана 169. став 1. у вези члана 168. став 2. у вези става 1. КЗ РС, за које му је утврђена казна затвора у трајању, од седам година и шест месеци и кривичног дела из члана 33. став 1. ЗООМ, за које му је утврђена казна затвора у трајању, од једне године, па је осуђен, на јединствену казну затвора у трајању, од осам година;

-оптужени **ВВ**, због кривичног дела из члана 169. став 1. у вези члана 168. став 2. у вези става 1. КЗ РС, за

које му је утврђена казна затвора у трајању, од седам година, кривичног дела из члана 33. став 3. у вези става 2. и 1. ЗООМ, за које му је утврђена казна затвора у трајању, од три године и кривичног дела из члана 245. став 3. ОКЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању, од шест месеци, па је осуђен, на јединствену казну затвора у трајању, од девет година и

-оптужени **ГГ**, због кривичног дела из члана 184. став 1. КЗ РС, за које је осуђен, на казну затвора у трајању, од једне године и шест месеци.

У изречене казне, оптуженима је урачунато време проведено у притвору.

На основу члана 206. ЗКП, оптужени су, осим оптуженог ГГ, обавезани, да солидарно **ЂЂ**, исплате износ, од 837.890,00 динара, а оптужени ГГ, износ, од 30.000,00 динара, док је оштећени **ДД**, са имовинско-правним захтевом у износу, од 31.524,75 динара, упућен на парницу.

Од оптужених **АА** и **ВВ**, на основу члана 69. ОКЗ, одузето је ватрено оружје и муниција.

Од оптуженог **ВВ**, на основу члана 245. став 5. ОКЗ, одузета је опојна дрога марихуана.

Оптужени су обавезани, да суду плате трошкове кривичног поступка у износу, од 39.000,00 динара и паушал, сваки у износу, од по 5.000,00 динара

Против ове пресуде благовремено су изјавили жалбе:

-бранилац оптуженог **АА**, адвокат **АБ**, првостепену пресуду побија, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом, да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или да се преиначи, тако, да се оптуженом изрекне блажа казна;

-бранилац оптуженог **АА**, адвокат **АВ**, првостепену пресуду побија, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о казни и трошковима кривичног поступка, са предлогом, да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или да се преиначи тако, да се оптуженом изрекне блажа казна;

-бранилац оптуженог **ББ**, адвокат **АГ**, првостепену пресуду побија, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом, да се побијана пресуда укине. У жалби је захтевао, да њега и оптуженог, суд извести о седници већа;

-бранилац оптужених **ВВ** и **ГГ**, адвоката **АГ**, првостепену пресуду побија, због одлуке о казни, са предлогом, да се оптуженима изрекну блаже казне. У жалби је захтевао, да њега и оптужене, суд извести о седници већа;

-оптужени **ББ**, првостепену пресуду побија, због битне повреде одредаба кривичног поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом, да му се изрекне блажа казна;

-оптужени **ВВ**, првостепену пресуду побија, због одлуке о казни, са предлогом, да му се изрекне блажа казна.

Републички јавни тужилац Србије је у поднеску, под Ктж.672/05 од 19.04.2005. године, предложио, да се жалбе, одбију, као неосноване.

Врховни суд је одржао седницу већа, у смислу члана 375. ЗКП, у присуству оптужених **ББ**, **ВВ**, **ГГ** и њихових бранилаца, а у одсутности Републичког јавног тужиоца Србије, који је о седници већа уредно обавештен, па је након разматрања списка предмета, побијане пресуде, навода и предлога у жалбама и предлога Републичког јавног тужиоца, нашао:

Жалбе оптужених **ББ**, **ВВ**, њихових бранилаца и браниоца оптуженог **ГГ**, основане, само у погледу одлуке о казни, а у преосталом делу, неосноване, као и у целини жалбе бранилаца оптуженог **АА**.

Испитујући првостепену пресуду, у смислу члана 380. став 1. ЗКП, Врховни суд није нашао, да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка, нити повреда кривичног закона, на које пази по службеној дужности.

Неосновано се жалбама оптуженог ББ и његовог браниоца и бранилаца оптуженог АА, побија првостепена пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка. Браниоци оптуженог АА, у жалбама неосновано наводе да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и с тим у вези, да је изрека првостепене пресуде противречна сама себи и разлозима, да су наведени разлози нејасни и у знатној мери противречни сами себи и садржини списка и записника и то у погледу одлучних чињеница за доношење правилне и законите одлуке. У том смислу, у жалбама наводе да нема доказа да је оптужени учествовао у извршењу кривичног дела. Врховни суд налази, да су изрека и образложење првостепене пресуде јасна и непротивречна и да су у побијаној пресуди наведени јасни разлози који одговарају садржини списка. Наиме, изрека и образложење пресуде садрже јасан опис кривичног дела оптуженог, а у образложењу је јасно и уверљиво образложено, након свестране оцене свих изведених доказа, да је оптужени извршио наведено кривично дело. При томе је овај суд имао у виду, правилну оцену признања осталих оптужених да су извршили наведена кривична дела. Њихова признања поткрепљена су и осталим изведеним доказима, тако да се у жалби браниоца оптуженог АА, адвоката АБ, неосновано наводи да се првостепена пресуда заснива искључиво на признању осталих оптужених у смислу члана 327. ЗКП.

Оптужени ББ и његов бранилац, у жалбама неосновано наводе да је првостепени суд погрешно поступио када је одбио предлог одбране, да се изврши неуропсихијатријско вештачење оптуженог. Врховни суд налази, да је првостепени суд правилно поступио када је одбио наведени предлог одбране оптуженом, имајући у виду оцену првостепеног суда, да урачунљивост оптуженог није била доведена у питање током поступка и да би се извођењем тог доказа непотребно одуговлачио поступак.

Жалбама бранилаца оптуженог АА, неосновано се побија првостепена пресуда, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези негира да је оптужени извршио кривична дела због којих је оптужен. Врховни суд налази да је првостепени суд, након свестране оцене свих изведених доказа и признања осталих оптужених, правилно утврдио да је оптужени АА, извршио наведена кривична дела. У том смислу, правилно је првостепени суд (страна 20 став један и два побијане пресуде), оценио да је неприхватљив алиби оптуженог и у вези тога су дати јасни, уверљиви и непротивречни разлози, да је неприхватљива одбрана оптуженог да се у време извршења кривичног дела из члана 169. став 1. у вези члана 168. став 2. и 1. КЗ РС, налазио на тренингу. Стога се по оцени Врховног суда, у жалбама бранилаца оптуженог, неосновано понавља одбрана дата пред првостепеним судом, имајући при томе у виду, поред осталог, да нема разлога да остали оптужени терете оптуженог АА. Надаље, како су признања осталих оптужених, поткрепљена осталим изведеним доказима, то се у наведеним жалбама неосновано наводи да оптужени АА, није извршио наведено кривично дело.

Неосновано се у жалбама оптуженог ББ и његовог браниоца, побија првостепена пресуда, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези, доводи питање урачунљивост оптуженог у време извршења кривичног дела. Врховни суд налази, да је првостепени суд правилно утврдио, да је оптужени у време извршења кривичног дела био урачунљив, имајући у виду да током поступка, по оцени првостепеног суда, урачунљивост оптуженог није била доведена у питање, те да је стога, непотребно спровести неуропсихијатријско вештачење оптуженог.

Жалбама бранилаца оптуженог АА, адвоката АВ и браниоца оптуженог ББ се неосновано побија првостепена пресуда, због повреде кривичног закона. Врховни суд налази, да је првостепени суд, након правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, правилно применио кривични закон, када је нашао да се у радњама оптуженог АА, стичу сва битна обележја кривичног дела из члана 169. став 1. у вези члана 168. став 2. у вези става 1. КЗ РС и члана 33. став 3. у вези става 2. и 1. ЗООМ. Наиме, и по оцени Врховног суда, а с обзиром да је првостепени суд правилно утврдио, да је оптужени АА учествовао у извршењу кривичног дела и да је неприхватљив његов алиби, то је на утврђено чињенично стање, правилно примењен кривични закон, када је оптужени оглашен кривим, за наведена кривична дела и осуђен. Надаље, и у односу на оптуженог ББ су правилно примењене одредбе кривичног закона, имајући у виду правилност утврђеног чињеничног стања и да се није појавила сумња у његову урачунљивост. Стога се и по оцени овог суда, у његовим радњама стичу сва битна обележја кривичних дела, због којих је првостепеном пресудом оглашен кривим и осуђен.

Основано се жалбама оптуженог ВВ, ББ и њиховог браниоца и браниоца оптуженог ГГ, побија првостепена пресуда, због одлуке о казни. Врховни суд налази, да првостепени суд у односу на ове оптужене, није у довољној мери ценио утврђене олакшавајуће околности, а поготово чињеницу, да су оптужени признали извршење кривичних дела и на тај начин у знатној мери допринели правилном утврђивању чињеничног стања. И поред чињенице да је оптужени ББ, више пута осуђиван, Врховни суд налази, да је оптуженом ваљало ценити као особито олакшавајућу околност поред околности утврђених у првостепеној пресуди и његово здравствено стање, како се то у жалбама наводи. Стога је у односу на тог оптуженог и оптужене ВВ и ГГ, ваљало казне, применом члана 42. и 43. ОКЗ, ублажити испод законског минимума прописаних за наведена кривична дела, како је то наведено у изреци ове пресуде. При томе, овај суд има у виду степен криминалне делатности и удео сваког од оптужених, у извршењу наведених кривичних дела, да оптужени ВВ, није осуђиван и породичне прилике оптужених.

Неосновано се жалбама бранилаца оптуженог АА, побија првостепена пресуда, због одлуке о казни. У односу на тог оптуженог, по оцени Врховног суда, првостепени суд је правилно и у довољној мери ценио све околности од утицаја на врсту и висину казне. При томе је овај суд имао у виду, удео оптуженог у извршење кривичних дела, као и утврђене отежавајуће околности, да је оптужени полицајац и да би у том својству требало да штити безбедност грађана, а не обрнуто. Стога, Врховни суд налази, да овакве изречене казне, одговарају степену друштвене опасности извршених кривичних дела и оптужених као извршилаца, те да ће се њима постићи сврха кажњавања, прописана у члану 33. ОКЗ.

Жалбом браниоца оптуженог АА, адвоката АВ се неосновано побија првостепена пресуда, због одлуке о трошковима кривичног поступка. Врховни суд налази, да је првостепени суд правилно поступио када је све оптужене, на основу члана 196. ЗКП, обавезао на солидарно плаћање трошкова кривичног поступка у износу, од 39.000,00 динара, имајући при томе у виду, имовинске прилике оптужених.

Из изнетих разлога, а на основу члана 388. и члана 391. ЗКП, Врховни суд је, одлучио, као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа

судија,

Зоран Поповић, с.р. Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправка

ан